

BİR ÖYKÜMÜZ
VAR
İLYAS HALİL

Arif Nihat Hoca

Vakit öğle üstü. Ay Haziran başı. Güneş tepede sarı şapka. Güzel İrina'nın özlediğim gamzeleri gölge. Ilık kestane. Eteği kelebek kanadı, titriyor içimde. Rüzgârdan.

Okul bitmek üzereydi. Mersin - Tarsus tren yolculuğu uzun olacaktı. Sınavlara hazırlanmak için hafta sonu okulda kalmıştık. Tarsus belediye parkında, havuzun kıyısında ders çalışıyorduk.

Hava, çağla baharı. Dal araları, yeşil başlı kuşlar. Kulaklarımda cıvıltılar. Seslerden, kokulardan sarhoş. Bahar heyecanını nefesimde duyuyorum, İrina'yı parkta bulamayınca.

Gabriel Mürüve, Ahmet Öztep, Yüksel Erdil, Arif Nihat Asya Hoca'nın şiirlerini gözden geçiriyorlar. Öten kuşlara kulak tıkamış, hocanın "Bayrak" şiirini ezberliyorlar. Sınavlara boş vermiş, İrina'ya yazdığım şiiri bitirmeye çabalıyordum.

İlk iki dizeye yazdım.

İrina güzelim

Gamzelerin gölge

İrina bizim sokağın başında Rus Vladimir beyin kızı. Birinci Dünya Savaşı'nda, Kuşçular esir kampındaydı. Savaş bitince Moskova'yı unuttu. Mersin'de kalmıştı.

Kızı İrina ilkokuldan arkadaşım. O yıllarımızda okula el ele yürür, el ele dönerdik eve. Okul

bitince İrina Kız Enstitüsü'ne gitti. Yollarımız ayrıldı. Gülen bir pencere yüzüme kapandı. Son iki yıldır şaşkın tavuktuk. Birbirimizi görünce, İrina'nın elini bulmak, yanağını öpmek zor oluyordu. Yalpa vurmaktan.

Her sabah uyanınca yıkadığım yüz, yüzüm değildi sanki. Sakalımı biraz uzamış buluyordum. Oysa dört yıl öncesine kadar çocuktuk. Zaman oyun oynuyordu bize. Çocuk büyüdüğümüz sokak İrina geçince gül kokuyordu şimdi. Nedenini anlamıyordum.

İrina'nın beli incelmış, yürüyüşü değişmiş. Gözlerinde üzüntü, çiçekte bal damlası. Dizlerine bakınca "Bakma, utanıyorum" diyordu.

Kokuların çiçek değiştirdiği bir sabahtı. Göğüslerine bakmış, nefes nefese "İrina" diye solumuştum. Sesimden o utanmış. Ben utanmıştım. İkimiz için için sevinmiştik utanımızdan.

Bir dize daha ekledim şiirime

İrina güzelim

Gamzelerin gölge

Göğüslerin kestane

*

Tarsus parkında 1947 yılı. İlk kez bahar çiçek açıyordu. Ağaçlara çalılara renk veriyordu. 1947 şaşkındı. Tarsus üstü başı süslü geline benziyordu. Genç kızların kokusu gül suyu, her sabah yel ağaçlara serpiyordu.

İrina'yı burnumla görüyordum. Ellerimle görmeye can atıyordum. Güneş batıya yöneldikçe İrina azalıyordu havada. Haziran saat bitiyordu.

İrina zerre uçuyordu. İrina'yı

zerre zerre topluyor, yan yana üst üste çorapsız, gömleksiz, eteksiz ekliyordum. İlk ben sezmişim İrina'nın çıplak güzelliğini. İrina'nın güzelliğini haber vermek istemişim İrina'ya.

İrina yağmurda yeni tepmiş topraktı bahçelerde. Bir yanı can eriği, ak yeşil. Ucu mavi mor bir böğürtlen. Gül gül, dal dal arıyordum, ilkokulda tanıdığım kızı burnumun dibinde.

Gün doğunca çoğalan renklere seviniyor. Karanlıkta azalan güne. İrina'ya üzüliyordum. Zamanında bilmediğim bir boyut buldum. Hüzne aşına oluyordum.

*

Tarsus belediye parkında havaya sinmiş bir İrina vardı. Ahmet Öztep, Yüksel Erdil "Bayrak" şiirini ezberlerken.

Güldü İrina. Eli başka. Kolu başka. Göğüsleri bir bahçe. Çiçekleri dallarda üst üste, yan yana. Tarsus parkında arılar kızı taşıyorlardı yuvalarına.

Elimi uzattım, dokunduğum İrina'nın hüznü dolu karanlığı.

Ahmet Öztep bana döndü "Salak 693, sınıfta kalacaksın" dedi, "İrina mıdır nedir, unut şu kızı. Bayrak şiirini ezberlemezsen Arif Nihat hoca ananı ağlatacak."

*

Ertesi günü sınıfa girmeden İrina'nın genzime kaçmasını istiyordum. Her çiçek kokladığımda hapşırınca İrina hapşırma istiyordum.

İrina hep beli ince. Göğüsleri iri oldukça. Haziran hep haziran kalacaktı. Güneş bahar güneşi olunca İrina'nın göğüsleri kanat

bulacak, bahçelerimize koku renk dağılacaktı.

*

Zil çaldı. Arif Nihat hocanın edebiyat sınıfına girdik. O yılların tanınmış şairlerinden biriydi. Sert bir Hocaydı. Palavraya pek sabrı yoktu.

Sınıfa dolduk. Kapı açıldı, Arif Nihat hoca elinde dosya girdi. "Merhaba çocuklar" dedi. "Bugün şiir nedir, ne olabilir, ne olması gerekir, bu konuyu araştıracağız."

"693 tahtaya buyur" dedi, Ahmet Öztepin bedduasına çarpılmıştım, Aslan kafesinde aslanla baş başa, yüz yüze duruyordum.

Mağara devri. Fare boyunda öğrenci idim. Mağaranın dışında kediler fil boyu. Beni bekliyordu. "Bayrak şiirini ezberledin mi?" diyordu.

Arif Nihat hocanın dişleri demirden, tunçtandı. Az önce bileme taşında bilemişti.

İrina karşımda çıplak duruyordu; kardan ak, pamuktan yumuşaktı.

Yaşım bir salak 17. Acemi bir onyedi. Dünyasından habersiz lise öğrencisi.

Haziran başı Tarsus'ta güzel bir yıld. Sabah uyanınca vakit bahar. Öğle acıkınca yine bahar. Akşam gün batınca, İrina'yı özleyince alacakaranlıkta kokladığım hâlâ bahardı.

Arif Nihat hocanın karşısında kulaklarım sağır, gözlerim karanlık titriyordum. Oysa her sabah İrina ağızda yeni şeker, eriyordu. İrina çiçek kokusu, burnuma takılmış, ziller çalardı. Yürüyünce kokulardan toprak uya-

nır, İrina'nın göğsü gibi nefes nefese kalkıp inerdi.

Arif Nihat Hocanın sesi "693 sana bir şiir okuyacağım kimin olduğunu söyler misin?". "Kandilli'de eski bahçelerde, Akşam kapanınca perde perde, Bir hatıra zevki var kederde."

"Yahya Kemal'in efendim" dedim.

"Peki ne anlatmak istiyor?" dedi.

"Kederden, acıdan söz ediyordum. "Kişi duyduğu kederi eski bir günün anısı sanır."

"Varol İrina" dedim. "İmdadıma yettiğin güzel göğüslü kız."

Arka sıralarda oturan Ayhan Tü-tengil, "Hocam Yahya Kemal'i bırak. Bize Bayrak şiirini okur musun" dedi.

Hocanın yüzü ışıdı, bayrak şiirinin son dörtlüğünü okudu.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim:

Yer yüzünde yer beğen!
Nereye dikilmek istersen,
Söyle, seni oraya dikeyim

Ayhan top güllesi gürlüdü.
"Moskova'ya hocam" dedi.

"Sen ne dersin 693?" dedi Arif hoca.

"Hoş gör Hocam" dedim. "Moskova'da bizim bayrağı ne etsinler? Herhalde kendi bayrakları vardır. Eğer Moskova'ya bir şey göndermek gerekirse bayrak değil, İrina'ya yazdığım şiirini göndermek isterim".

"Otur 693" dedi.

Otururken İrina şiirimi mırıldanıyordum.

İrina güzelim

Gamzelerin gölge

Göğüslerin kestane

Eteklerin kelebek

Titirer içimde.

Rüzgâr esince

BOLOS ACCOUNTING INC

Cemal Altunöz

Tel: (416) 840-6847

(647) 427-1788

- Şirket Kuruluşları,
- GST, PST, Payroll, WSIB Formları,
- Bookkeeping,
- Corporate Tax,
- ve
- Vatandaşlık ve sponsorluk formları doldurulur

Faks: 416-654-0794

200-1179 St. Clair Ave. W.

Toronto, ON M6E 1B4

caltunoz@yahoo.ca

Vali pisuarları kaldırttı

"İtikadımıza aykırı" yasağına tepki

ORDU - Göreve başladığı günden itibaren uygulamaları ile tepki çeken Ordu Valisi Ali Kaban'ın şimdi de cami tuvaletlerindeki pisuarları "itikadımıza aykırı" diyerek kaldırtması tepki çekti. Kentteki sivil toplum kuruluşları ve siyasi parti temsilcileri ayağa kalktı.

Vali Kaban'ın "itikadımıza aykırı" diyerek cami tuvaletlerindeki pisuarları söktürmesi bardağı taşıran son damla oldu. Kentteki sivil toplum kuruluşları ve siyasi parti temsilcileri Kaban'a sert tepki gösterdi. Ordu Turizm ve Doğa Aktiviteleri Derneği Başkanı Enis Ayar, valiyi "haddini bilmezlikle" suçlayarak "Bugün yaptıklarına ses çıkarmazsak yarın eline kırbaç alır camiye gitmeyenleri kırbaçlamaya başlar. Bir vali tuvaletle,

kimin nasıl tuvaletini yapacağı ile mi uğraşır? Ordu Türkiye'de ilerici bir şehir olarak imaj yapmıştır. Valinin bu uygulaması bize imaj kaybettiriyor" dedi. EMEP İl Başkanı Coşkun Özbucak da Vali Kaban'ın tutumunun halkı ikiye böldüğünü ifade ederek, "Saçma sapan bir uygulama. İnanç özgürlüğünü koyduk bir tarafa, insanların tuvalet yapma özgürlüğüne bile el attı. Müftüden aldığı fetva ile tuvaletlerdeki pisuarları kaldırarak tarihe not düşmüştür" diye konuştu. Ordu'nun eski müftüsü Tacettin Sevinç ise Kaban'ın uygulamasının kabul edilemez olduğunu söyledi. Sevinç, "Milletin yaptıklarını yıkmak doğru bir şey değil. Türkiye'nin bu tür şeylerle uğraşacak zamanı yok. Bu uygulamayı doğru bulmuyoruz" dedi.